

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/738/2024/17539/RN

Katowice, dnia 03.01.2025r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572),

po rozpatrzeniu odwołania inwestora – P. S. N. – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach – zawartego w piśmie z dnia 1 października 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Nr UA.0050.1.014.2024 Prezydenta Miasta Knurów z dnia 16 września 2024r. (UA.6220.1.11.2023 UA.KW.00567.2024) w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, od decyzji Zastępcy Prezydenta Miasta Knuruwa, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Knuruwa, Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., o treści sentencji: „orzekam: odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Katarzyna Stebnicka
Kamila Koziera

na posiedzeniu w dniu 3 stycznia 2025r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., organ pierwszej instancji, powołując się na art. 104 § 1 i art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2025r. poz. 572), art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112) oraz postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/647/2023/22228/KK z dnia 27 października 2023r., po rozpatrzeniu wniosku inwestora – P. S. N. – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach – zawartego w piśmie z dnia 25 maja 2023r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w

Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, orzekł jak wskazano na wstępie.

W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Ww. decyzja organu pierwszej instancji została doręczona P. M. B. – pełnomocnikowi inwestora – P. S. N. – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach – w dniu 19 września 2024r.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył inwestor – P. S. N. – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach (pismo z dnia 1 października 2024r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Nr UA.0050.1.014.2024 Prezydenta Miasta Knurów z dnia 16 września 2024r. (UA.6220.1.11.2023 UA.KW.00567.2024) w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 1 października 2024r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Nr UA.0050.1.014.2024 Prezydenta Miasta Knurów z dnia 16 września 2024r. (UA.6220.1.11.2023 UA.KW.00567.2024) w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”), odwołująca się strona wyraziła niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżyła je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

- 1) przepisów prawa materialnego, to jest § 8 ust. 1 pkt 2 uchwały Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r. (Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709), poprzez jego nienależytą wykładnię skutkującą uznaniem, że planowane przedsięwzięcie jest sprzeczne z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 2) przepisów prawa procesowego, to jest art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez nieuwzględnienie wszystkich okoliczności sprawy, w tym rodzaju zabudowy w bezpośrednim sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia;

a w konsekwencji naruszenie:

- 3) przepisów prawa materialnego, to jest artykułu 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez jego błędne zastosowanie skutkujące odmową wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wskazując na powyższe odwołująca się strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez rozstrzygnięcie zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ewentualnie o uchylenia zaskarżonej decyzję w całości i przekazanie sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, wraz z określeniem wytycznych w zakresie wykładni przepisów prawa. W uzasadnieniu odwołania odwołująca się strona przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr UA.KW.00631.2024 (Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 9 października 2024r., organ pierwszej instancji przekazał do organu odwoławczego akta sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – P. S. N. – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach – reprezentowana przez

pełnomocnika P. M. B., pismem z dnia 25 maja 2023r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Gliwice – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, przewidzianego do realizacji w Gliwicach przy ul. Jagodowej, na działkach o numerach ewidencyjnych: 122, 123, 319 obręb Kuźnica.

W treści ww. wniosku pełnomocnik inwestora wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 14 grudnia 2002 r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 49, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25.000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 2389 z późn. zm.). Dodatkowo w raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko wskazano, że przedmiotowe przedsięwzięcie zawiera również elementy określone w § 3 ust.1 pkt 54 ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3 tej ustawy, (lit. a) b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a (lit. b), a planowana zabudowa przemysłowa (hala technologiczna) oraz magazynowa (wiaty i obiekty magazynowe) wraz z towarzyszącą infrastrukturą będzie powiązana technicznie i technologicznie z planowaną instalacją do mechanicznego przetwarzania odpadów, zatem zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko są to przedsięwzięcia, które należy traktować jako jedno przedsięwzięcie. Nadto wskazał, że zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 1 i pkt 21 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nastąpi przed uzyskaniem: decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wzniesienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane a następnie zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach.

Do ww. pisma pełnomocnik inwestora dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: raport o oddziaływaniu przedmiotowego na środowisko z dnia 20 maja 2023r., poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, wypisy z rejestru gruntów obejmujące teren planowanego przedsięwzięcia wraz z informacją pozwalającą na ustalenie stron postępowania w obszarze jego oddziaływania, oświadczenie inwestora reprezentowanego przez pełnomocnika z dnia 24 maja 2023r. w przedmiocie podmiotu zależnego, pełnomocnictwo udzielone P. M. B. przez inwestora w dniu 20 maja 2023r. do reprezentowania inwestora w

przedmiotowej sprawie, dowód uiszczenia opłaty skarbowej od ww. pełnomocnictwa oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie wnioskowanej decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Gliwice – w dniu 25 maja 2023r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr SR.6220.1.26.2023 z dnia 1 czerwca 2023r., zatytułowanym: „Zawiadomienie”, organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – poinformował strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”.

Pismem Nr SR.6220.1.26.2023 z dnia 1 czerwca 2023r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – wystąpił do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gliwicach i Marszałka Województwa Śląskiego w Katowicach o uzgodnienie/wydanie opinii w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się pismo Wydziału Planowania Przestrzennego w Urzędzie Miejskim w Gliwicach Nr PP.6724.5.14.2023 z dnia 9 czerwca 2023r., wraz z załącznikiem, to jest wypisem i wyrysem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonym uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709.

Pismem z dnia 17 czerwca 2023r. fundacja pod nazwą: Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego z siedzibą w Warszawie wystąpiła do organu pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – o dopuszczenie jej do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony. W treści ww. pisma przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr ŚR – 45/2023 (Nr sprawy: SR.6220.1.26.2023) z dnia 22 czerwca 2023r. organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – orzekł o dopuszczeniu fundacji pod nazwą: Grand Agro Fundacja Ochrony Środowiska Naturalnego z siedzibą w Warszawie do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się pismo P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach Nr GL.ZZŚ.10155.18.2023.MS z dnia 21 czerwca 2023r.

Opinią sanitarną Nr NS – ZNS.9022.3.31.2023.1 z dnia 4 lipca 2023r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach pozytywnie zaopiniował w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych ww. przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, z zastrzeżeniem zachowania enumeratywnie wskazanych w tymże postanowieniu warunków na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. W uzasadnieniu ww. opinii sanitarnej przedstawił stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr OE – WS.KW – 80/23 (Nr sprawy: OE – WS.7030.15.2023) z dnia 5 lipca 2023r. Marszałek Województwa Śląskiego pozytywnie zaopiniował ww. przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, z

zastrzeżeniem zachowania enumeratywnie wskazanych w tymże postanowieniu warunków. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr WOOS.4221.42.2023.MK2.1 z dnia 24 lipca 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wezwał organ pierwszej instancji do przedstawienia uzupełnień i wyjaśnień w sprawie.

Pismem Nr GL.RZŚ.4900.30.2023.AS z dnia 25 lipca 2023r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach wezwał organ pierwszej instancji do przedstawienia uzupełnień w sprawie.

Pismem Nr SR.6220.1.26.2023 z dnia 26 lipca 2023r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – wezwał inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem Nr SR.6220.1.26.2023 z dnia 9 sierpnia 2023r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – wezwał inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2023r. pełnomocnik inwestora przekazał do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Gliwice – wyjaśnienia i uzupełnienia w sprawie.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2023r. pełnomocnik inwestora przekazał do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Gliwice – wyjaśnienia i uzupełnienia w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 6 września 2023r. pełnomocnik inwestora przekazał do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Gliwice – wyjaśnienia i uzupełnienia w sprawie oraz nadesłał dodatkowe dokumenty.

Pismem Nr SR.6220.1.26.2023 z dnia 11 września 2023r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – przekazał do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Gliwicach i Marszałka Województwa Śląskiego w Katowicach dodatkowe dokumenty w sprawie.

Pismem z dnia 5 września 2023r. stowarzyszenie pod nazwą: Towarzystwo na rzecz ziemi z siedzibą w Oświęcimiu wystąpiła do organu pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – o dopuszczenie jej do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony. W treści ww. pisma przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr ŚR – 45/2023 (Nr sprawy: SR.6220.1.26.2023) z dnia 22 czerwca 2023r. organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – orzekł o dopuszczeniu stowarzyszenia pod nazwą: Towarzystwo na rzecz ziemi z siedzibą w Oświęcimiu do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr OE – WS.KW – 101/23 (Nr sprawy: OE – WS.7030.15.2023) z dnia 20 września 2023r. Marszałek Województwa Śląskiego podtrzymał swoją opinię zawartą w ww. postanowieniu Nr OE – WS.KW – 80/23 (Nr sprawy: OE – WS.7030.15.2023) z dnia 5 lipca 2023r.

Pismem Nr NS – ZNS.9022.3.31.2023.2 z dnia 3 października 2023r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach podtrzymał swoją opinię sanitarną Nr NS – ZNS.9022.3.31.2023.1 z dnia 4 lipca 2023r.

Postanowieniem Nr GL.RZŚ.4900.30.2023.AS z dnia 9 października 2023r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr SR.6220.1.26.2023 z dnia 19 października 2023r., organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Gliwice – wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie Prezydenta Miasta Gliwice i o wyznaczenie innego organu do prowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”.

Postanowieniem Nr WOŚ.4221.46.2023.MK2.2 z dnia 20 października 2023r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu wniosku organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Gliwice – zawartego w piśmie Nr SR.6220.1.26.2023 z dnia 19 października 2023r., postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/647/2023/22228/KK z dnia 27 października 2023r. postanowiło wyznaczyć Prezydenta Miasta Knuruwa do załatwienia ww. sprawy. W uzasadnieniu ww. postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Pismem Nr SR.6220.1.26.2023 z dnia 7 listopada 2023r., Prezydent Miasta Gliwice – były organ pierwszej instancji – przekazał akta sprawy do Prezydenta Miasta Knuruwa – organu pierwszej instancji wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/647/2023/22228/KK z dnia 27 października 2023r. – celem załatwienia zgodnie z właściwością.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się pełnomocnictwo udzielone przez inwestora P. P. N. w dniu 20 listopada 2023r. do działania w imieniu inwestora w przedmiotowej sprawie.

Obwieszczeniem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 30 listopada 2023r., Prezydent Miasta Knuruwa – organ pierwszej instancji wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OŚ/41.9/647/2023/22228/KK z dnia 27 października 2023r. – podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ww. przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, oraz wyznaczył trzydziestodniowy termin od dnia 5 grudnia 2023r. do dnia 3 stycznia 2024r., w którym można składać uwagi i wnioski dotyczące przedmiotowego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 12 grudnia 2023r., l. dz.: DN/1968/2023, spółka Zakłady Mechaniczne Bumar – Łabędy S.A. z siedzibą w Gliwicach – strona postępowania – wystąpiła do organu pierwszej instancji o udostępnienie akt sprawy w formie elektronicznej.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się pełnomocnictwo udzielone przez spółkę Zakłady Mechaniczne Bumar – Łabędy S.A. z siedzibą w Gliwicach – stroną postępowania – P. K. K. w dniu 12 grudnia 2023r. do działania w imieniu mocodawcy w ograniczonym zakresie w przedmiotowej sprawie.

Obwieszczeniem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 13 grudnia 2023r. organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania, że jest organem pierwszej instancji wyznaczonym przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem Nr SKO.OŚ/41.9/647/2023/22228/KK z dnia 27 października 2023r. do załatwienia tej sprawy.

Pismem z dnia 15 grudnia 2023r., l. dz.: DN/2149/2023, spółka Zakłady Mechaniczne Bumar – Łabędy S.A. z siedzibą w Gliwicach – strona postępowania – wystąpiła do organu pierwszej instancji o udostępnienie akt sprawy w formie elektronicznej.

Pismem z dnia 2 stycznia 2024r., l. dz.: DN/2149/2023, spółka Zakłady Mechaniczne Bumar – Łabędy S.A. z siedzibą w Gliwicach – strona postępowania – wystąpiła do organu pierwszej instancji o udostępnienie akt sprawy w formie elektronicznej.

Pismem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 15 stycznia 2024r., organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocnika inwestora o udzielenie wyjaśnień w sprawie.

Pismem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 16 stycznia 2024r., organ pierwszej instancji wystąpił do Prezydenta Miasta Gliwice o interpretację zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709, dla potrzeb przedmiotowego postępowania.

Pismem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 16 stycznia 2024r., organ pierwszej instancji wystąpił do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach o udzielenie informacji w sprawie.

Pismem Nr PP.6724.5.14.2023 z dnia 31 stycznia 2024r. Naczelnik Wydziału Planowania Przestrzennego w Urzędzie Miejskim w Gliwicach przedstawił stanowisko w sprawie, w którym wskazał m. in., że przedmiotowa inwestycja w zakresie lokalizacji będzie zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709. Do ww. pisma dołączył kserokopię pisma Nr PP.6724.5.14.2023 z dnia 9 czerwca 2023r., w treści którego również wskazano, że przedmiotowa inwestycja w zakresie lokalizacji będzie zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709.

Pismem z dnia 4 lutego 2024r. spółka MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – strona postępowania, reprezentowana przez pełnomocnika P. M. K. – przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Do ww. pisma pełnomocnik ww. spółki dołączył pełnomocnictwo udzielone mu przez ww. spółkę w dniu 12 kwietnia 2023r. do działania w jej imieniu w sprawie oraz dodatkowe dokumenty.

Pismem z dnia 4 lutego 2024r. spółka MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – strona postępowania, reprezentowana przez pełnomocnika P. M. K. – wniosła o przeprowadzenie dodatkowych czynności w sprawie oraz przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 6 lutego 2024r. pełnomocnik inwestora przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GL.RZS.4900.30.2024.AS z dnia 7 lutego 2024r. P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gliwicach przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 14 lutego 2024r., organ pierwszej instancji wystąpił do spółki MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – strony postępowania, reprezentowanej przez pełnomocnika P. M. K. – o nadesłanie dodatkowych dokumentów.

Pismem z dnia 28 lutego 2024r. spółka MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – strona postępowania, reprezentowana przez pełnomocnika P. M. K. – nadesłała dodatkowe dokumenty, w tym pełnomocnictwo udzielone ww. pełnomocnikowi do działania w jej imieniu w dniu 12 kwietnia 2023r. w przedmiotowej sprawie.

Pismem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 7 marca 2024r., organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocnika inwestora o udzielenie wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 25 marca 2024r. spółka MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – strona postępowania, reprezentowana przez pełnomocnika P. M. K. – przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr UA.0050.2.010.2024 (Nr pisma: UA.KW.00191.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 29 marca 2024r., organ pierwszej instancji poinformował o

nieprzyznaniu enumeratywnie wskazanym podmiotom statusu strony w przedmiotowym postępowaniu. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Pismem Nr UA.KW.00192.2024 (Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 29 marca 2024r., organ pierwszej instancji poinformował spółkę MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – stroną postępowania, reprezentowaną przez pełnomocnika P. M. K. – o stanie sprawy.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2024r. pełnomocnik inwestora przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2024r. pełnomocnik inwestora przedstawił stanowisko w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się notatka służbowa sporządzona w dniu 18 kwietnia 2024r. na okoliczność zapoznania się z aktami sprawy przez stronę postępowania.

Postanowieniem Nr UA.0050.2.016.2024 (Nr pisma: UA.KW.00235.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 18 kwietnia 2024r., organ pierwszej instancji orzekł o odmowie przeprowadzenia dodatkowych czynności dowodowych w sprawie. W uzasadnieniu ww. postanowienia przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się korespondencja organu pierwszej instancji z Prezydentem Miasta Gliwice i Śląskim Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska w Katowicach w sprawie kontroli merytorycznej danych zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 25 marca 2024r. spółka MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – strona postępowania, reprezentowana przez pełnomocnika P. M. K. – wystąpiła o nadesłanie akt przedmiotowego postępowania.

Pismem Nr UA.KW.00192.2024 (Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 29 kwietnia 2024r., organ pierwszej instancji przekazał spółce MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – stronie postępowania, reprezentowanej przez pełnomocnika P. M. K. – dodatkowe dokumenty.

Obwieszczeniem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 21 maja 2024r., organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o zebraniu całego materiału dowodowego w sprawie oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się protokół spisany w dniu 29 maja 2024r. na okoliczność zapoznania się z aktami sprawy przez stronę postępowania.

Pismem Nr UA.KW.00318.2024 (Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 31 maja 2024r., organ pierwszej instancji przekazał Gminie Pyskowice – stronie postępowania – dodatkowe dokumenty.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się notatka służbowa sporządzona w dniu 10 czerwca 2024r. na okoliczność zapoznania się z aktami sprawy przez stronę postępowania.

Pismem z dnia 10 czerwca 2024r. spółka MADRO KRAKÓW sp. z o.o. z siedzibą w Niepołomicach – strona postępowania, reprezentowana przez pełnomocnika P. M. K. – przedstawiła swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 20 czerwca 2024r. inwestor wystąpił do organu pierwszej instancji o odroczenie załatwienia przedmiotowej sprawy do dnia 10 sierpnia 2024r.

Pismem Nr AB.033.2.225.2024 z dnia 5 sierpnia 2024r. Zastępca Prezydenta Miasta Gliwice przedstawił stanowisko w sprawie zgodności realizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr

XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709.

Obwieszczeniem Nr UA.6220.1.11.2023 z dnia 12 sierpnia 2024r., organ pierwszej instancji poinformował strony postępowania o zebraniu całego materiału dowodowego w sprawie oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie, organ pierwszej instancji, decyzją Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się inwestor i w terminie złożył odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 1 października 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Nr UA.0050.1.014.2024 Prezydenta Miasta Knurów z dnia 16 września 2024r. (UA.6220.1.11.2023 UA.KW.00567.2024) w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)””.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a ww. artykułu stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu

przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 80 ust. 2 zdanie 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, w świetle zapisów ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustaleń organu pierwszej instancji oraz wyjaśnień inwestora, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: instalacje do przetwarzania w

rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 14 grudnia 2002 r. o odpadach innych niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 49, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25.000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 2389 z późn. zm.). Dodatkowo przedmiotowe przedsięwzięcie zawiera również elementy określone w § 3 ust.1 pkt 54 ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3 tej ustawy, (lit. a) b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a (lit. b).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania inwestora zawartego w piśmie z dnia 1 października 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Nr UA.0050.1.014.2024 Prezydenta Miasta Knurów z dnia 16 września 2024r. (UA.6220.1.11.2023 UA.KW.00567.2024) w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że wyżej wymienione odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę,

organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora, zawartego w piśmie z dnia 1 października 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Nr UA.0050.1.014.2024 Prezydenta Miasta Knurów z dnia 16 września 2024r. (UA.6220.1.11.2023 UA.KW.00567.2024) w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., którą tenże organ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wnioski o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wnioski o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłyby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany

jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach Nr SKO.OSW/41.9/647/2023/22228/KK z dnia 27 października 2023r., po rozpatrzeniu wniosku inwestora – P. S. N. – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach – zawartego w piśmie z dnia 25 maja 2023r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora, zawartego w piśmie z dnia 1 października 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Nr UA.0050.1.014.2024 Prezydenta Miasta Knurów z dnia 16 września 2024r. (UA.6220.1.11.2023 UA.KW.00567.2024) w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., którą tenże organ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, Kolegium zauważa, że organ pierwszej instancji, zaskarżoną decyzją Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia i ww. odmowę uzasadnił tym, że w jego ocenie realizacja planowanej inwestycji jest sprzeczna z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał, że: „(...) Teren, na którym planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy (uchwała Nr XIII/395/2007 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 20 grudnia 2007r., Dz. Urz. Woj. Śląskiego Nr 33 z dnia 25 lutego 2008r. poz. 709) (...) Zgodnie z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego działki, na których planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia przeznaczone są pod: „Tereny przemysłu, baz i składów” –

symbol planu 1 PBS. (...) Ww. § 8 MPZP stanowi: „9. Ustala się zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego obowiązujące na całym obszarze objętym niniejszym planem (za wyjątkiem terenów zamkniętych): (...) 2) zakaz lokalizacji obiektów wielkokubaturowych, w tym obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000 m², (...)” Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w ramach zakładu, na terenie planowanego przedsięwzięcia, zlokalizowane zostaną obiekty budowlane takie jak: hala technologiczna, magazyny, wiata techniczna, budynek biurowo – socjalny, portiernia, waga najazdowa, zbiornik wody a do celów przeciwpożarowych, zbiornik retencyjny wód opadowych, separatory substancji ropopochodnych wraz z osadnikami, stacja trafo, parkingi dla samochodów osobowych i miejsca postojowe pojazdów ciężarowych, drogi wewnętrzne i place manewrowe. W raporcie zestawiono również powierzchnię zakładu wraz z wykazem głównych obiektów budowlanych. Z przedłożonych informacji wynika, iż planowana hala technologiczna będzie miała powierzchnię około 5500 m² (wymiary poziome: 100 m x 55 m, wysokość obiektu do 15 m od poziomu terenu do szczytu kalenicy) natomiast magazyny stanowiąc bryła o nierównomiernym kształcie (jeden obiekt budowlany), dopasowana do kształtu części działki Nr 123, o powierzchni około 2820 m² (wysokość obiektu do 15 m od poziomu terenu do szczytu kalenicy). Wobec braku w Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego definicji obiektu wielkokubaturowego, Prezydent Miasta Knurów, pismem znak UA.KW.00038.2024 z dnia 23 stycznia 2024r., wystąpił do Prezydenta Miasta Gliwice o informację, czy w związku z powyższym zapisem § 8 ust. 1 pkt 2 MPZP, na terenie 1 PBS, możliwa jest realizacja w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia, ww. hali technologicznej o powierzchni około 5500 m² oraz magazynu o powierzchni około 2820 m². W odpowiedzi na ww. pismo, do tutejszego urzędu w dniu 7 lutego 2024r., wpłynęła odpowiedź Naczelnika Wydziału Planowania Przestrzennego Urzędu Miejskiego w Gliwicach z dnia 31 stycznia 2024r. znak PP.6724.5.14.2023. W ww. piśmie, Naczelnik Wydziału Planowania Przestrzennego, nie ustosunkowała się do wniosku Prezydenta Miasta Knurów o interpretację, czy w świetle zapisów MPZP możliwa jest realizacja hali technologicznej i magazynu, a jedynie potwierdziła stanowisko w sprawie. zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego zawarte we wskazanym już wyżej piśmie Wydziału Planowania Przestrzennego Urzędu Miejskiego w Gliwicach z dnia 9 czerwca 2023r. znak PP.6724.5.14.2023. Tutejszy organ wskazuje, iż w sytuacji, gdy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wprowadza pojęcie obiektu wielkokubaturowego przewidując równocześnie zakaz lokalizacji takich obiektów na terenie objętym planem, to powinien zdefiniować to pojęcie. Jeżeli takiej definicji plan miejscowy nie zawiera, należy się odnieść do wykładni systemowej lub potocznego rozumienia tego pojęcia. Należy w tym miejscu podkreślić, iż obowiązujące przepisy prawne nie zawierają definicji obiektu wielkokubaturowego. W potocznym znaczeniu, w szczególności w publikacjach dotyczących ochrony przeciwpożarowej, pojęcie obiektów wielkokubaturowych odnosi się do obiektów takie jak: hale przemysłowe, magazyny, galerie handlowe itp. aby jednak cecha ta została doprecyzowana należy znaleźć punkt odniesienia. Punktem odniesienia dla tutejszego organu jest druga część zapisów § 8 ust. 1 pkt 2 MPZP „zakaz lokalizacji obiektów wielkokubaturowych, w tym obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000m² Skoro uchwałodawca, do obiektów wielkokubaturowych zaliczył obiekty o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² to niewątpliwie hala technologiczna o powierzchni około 5500 m² (100 m x 55 m) i wysokości do 15 m (od poziomu terenu do szczytu kalenicy) oraz magazyny o powierzchni około 2820 m² zlokalizowane w obiekcie mającym bryłę o nieregularnym kształcie i wysokości do 15m (od poziomu terenu do szczytu kalenicy), stanowią w myśl uchwałodawcy oraz w opinii tutejszego organu obiekty wielkokubaturowe. Odnosząc się do zapisu ustawy (...) stanowiącego, iż „właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego" należy stwierdzić, iż nie

można pominąć zapisu § 8 ust. 1 pkt. 2) MPZP ustalającego „zakaz lokalizacji obiektów wielkokubaturowych, w tym obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²”, w świetle obowiązku stwierdzenia zgodności lokalizacji przedmiotowej inwestycji z ustaleniami planu. Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, iż lokalizacja przedmiotowego przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego, to jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy (uchwała Nr XIII/395/2007 Rady Miejskiej w Gliwicach z dnia 20 grudnia 2007r., Dz. Urz. Woj. Śląskiego Nr 33 z dnia 25 lutego 2008r., poz. 709). Stwierdzenie, że planowana inwestycja jest niezgodna z ustaleniami MPZP, zwalnia organ prowadzący postępowanie, w tym przypadku Prezydenta Miasta Knurów, z konieczności prowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie oraz nakłada obowiązek wydania decyzji odmownej bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Podstawowym bowiem zagadnieniem podlegającym weryfikacji w tymże postępowaniu winno być ustalenie zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy (...)). (...)”

W ocenie Kolegium wyżej zaprezentowane stanowisko organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe i niezgodne z treścią obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709.

Nie budzi wątpliwości, że planowane przedsięwzięcie przewidziane jest do realizacji na terenie objętym zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice i zgodnie z zapisami tego planu działki te położone są na obszarze oznaczonym w tymże planem symbolem 1 PBS – „Tereny przemysłu, baz i składów”. Bezsporna jest również treść § 8 ust. 1 pkt 2 ww. planu, w świetle którego „ustala się zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego obowiązujące na całym obszarze objętym niniejszym planem (za wyjątkiem terenów zamkniętych): (...) 2) zakaz lokalizacji obiektów wielkokubaturowych, w tym obiektów o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000 m²,” oraz okoliczność, że w tymże planie brak jest definicji obiektów wielkokubaturowych.

Słusznie zatem organ pierwszej instancji podjął próbę dokonania na potrzeby tego postępowania wykładni tego pojęcia. Prawidłowo również organ pierwszej instancji ustalił, że przepisy prawa nie zawierają również definicji tego pojęcia.

Kolegium nie podziela jednak działania organu pierwszej instancji, który za punkt odniesienia dla dokonania ww. ustaleń wziął pod uwagę drugą część § 8 ust. 1 pkt 2 ww. planu, która mówi o obiektach o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

Nie budzi wątpliwości Kolegium, że w świetle zapisów tego planu obiekt o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² jest obiektem wielkokubaturowym i jako taki nie może powstać na terenie objętym zapisami tego planu.

Jednakże planowane przedsięwzięcie nie jest takim obiektem – to jest nie jest obiekt o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². Użyta w tym przepisie powierzchnia 2000 m² odnosi się wyłącznie do powierzchni sprzedaży, a nie do powierzchni całkowitej obiektu. Nie można zatem przenieść ww. powierzchni na inne obiekty, gdyż nie służy ona do określania powierzchni obiektów wielkokubaturowych, za wyjątkiem sytuacji gdy mamy do czynienia z obiektem handlowym i powierzchnią sprzedaży.

Zatem przyjęcie przez organ pierwszej instancji na ww. podstawie, że hala technologiczna o powierzchni około 5500 m² (100 m x 55 m) i wysokości do 15 m (od poziomu terenu do szczytu kalenicy) oraz magazyny o powierzchni około 2820 m² zlokalizowane w obiekcie mającym bryłę o nieregularnym kształcie i wysokości do 15m (od poziomu terenu do szczytu kalenicy) są obiektami wielkokubaturowymi w rozumieniu ww. zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest niczym nieuzasadnione i nie znajduje oparcia w przepisach prawa. Brak jest bowiem w świetle przepisów prawa, w

tym zapisów ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jakichkolwiek mierników, które pozwoliłyby określić kiedy dana budowla (budynek) staje się obiektem wielkokubaturowym, a kiedy nim nie jest.

Zarzut ten jest tym bardziej zasadny gdyż w aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) pismo Wydziału Planowania Przestrzennego w Urzędzie Miejskim w Gliwicach Nr PP.6724.5.14.2023 z dnia 9 czerwca 2023r., wraz z załącznikiem, to jest wypisem i wrysem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonym uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709, w treści którego również wskazano, że przedmiotowa inwestycja w zakresie lokalizacji będzie zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709,
- 2) pismo Naczelnika Wydziału Planowania Przestrzennego w Urzędzie Miejskim w Gliwicach Nr PP.6724.5.14.2023 z dnia 31 stycznia 2024r. w którym wskazano m. in., że przedmiotowa inwestycja w zakresie lokalizacji będzie zgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Gliwice dla terenu obejmującego dzielnicę Łabędy, uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej w Gliwicach Nr XIII/395/2007 z dnia 20 grudnia 2007r., opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 25 lutego 2008r. Nr 33 poz. 709,

co do których nie ustosunkował się w toku postępowania zakończoną zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji.

Zarzut ten jest tym bardziej zasadny, że na powyższe uwagę zwrócił inwestor w złożonym odwołaniu i Kolegium co do zasady zgadza się ze stanowiskiem inwestora w tym zakresie.

Kolegium zwraca również uwagę, że odwołująca się strona w złożonym odwołaniu podniosła szereg okoliczności, które pomimo że były znane wcześniej organowi pierwszej instancji, to jednak nie zostały przez ten organ wyjaśnione.

Zdaniem Kolegium, w zaskarżonym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji nie zbadał zatem oraz nie wykazał w sposób prawidłowy, że zaistniały podstawy do wydania decyzji odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, z uwagi na niezgodność tego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu prawidłowego zebrania całego materiału dowodowego w sprawie i dokonania wszystkich niezbędnych ustaleń w sprawie i tym samym naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu. Kolegium zwraca zatem uwagę, że organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie jest zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i ustalenia wszystkich okoliczności istotnych w danej sprawie. Kolegium wskazuje dalej, iż z mocy art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przy dopuszczeniu jako dowodu wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Powyższe zaś ma istotne znaczenie dla prawidłowego podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. W myśl obowiązujących przepisów prawa obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ ten

powinien dokonać oceny całego zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął. Fakty, na których organ administracyjny oparł rozstrzygnięcie winny zostać w sposób niezbity udowodnione. Zgodnie bowiem z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. W wyroku z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt: I OSK 563/11, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści.” (Lex Nr 1145120) (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium raz jeszcze przypomina, posługując się przy tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2018r., sygn. akt: II OSK 1903/17, w którym Sąd ten stwierdził: „Obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą zasadą swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów, aby nie przerodziła się w samowolę, musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, to jest po pierwsze – opierać się należy na materiale dowodowym zebrany przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa. Po drugie ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego i po trzecie – organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących dokumentów urzędowych, które mają na podstawie art. 76 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego szczególną moc dowodową. W końcu, po czwarte – rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z zasadami logiki. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego) (zob.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, OSNAPiUS 1995, Nr 7, poz. 83). Przepis art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego nie wyznacza organowi administracji publicznej merytorycznych reguł oceny wyników postępowania dowodowego, co skłania doktrynę i orzecznictwo do wniosku, że przepis ten statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów. Jest ona przeciwieństwem legalnej (formalnej) teorii dowodowej, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest związany przepisami prawa co do przyjęcia za miarodajne lub odrzucenia niektórych dowodów oraz przyznania pewnym dowodom wyższej mocy dowodowej przed innymi. (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 470). Organ administracyjny obowiązany jest rozpatrzyć nie tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie dowody we wzajemnej łączności. Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w samowolę, musi być bowiem dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz zachowaniem reguł tej oceny (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 2014r., sygn. akt: I OSK 1427/13).”

Zatem uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji – ze wskazaniem, iż w tym zakresie postępowanie wyjaśniające należy ponownie przeprowadzić.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w toku postępowania naruszył przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z tym naruszeniem art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu. Kolegium zauważa, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji nie dał szansy stronie – wnioskodawcy, na taką modyfikację wniosku, która uwzględniałaby argumentację organu pierwszej instancji w tym zakresie. Organ pierwszej instancji niewątpliwie naruszył tym samym przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony – co miało miejsce w tym zakresie. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stosuje się. Z kolei zgodnie z § 2 tego artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Przytoczony wyżej przepis stanowi uszczegółowienie zawartej w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, a konkretnie wynikającego z niej obowiązku umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Na organ nałożony został dodatkowy obowiązek polegający na wskazaniu stronie zależnych od niej przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem (por. F. Elżanowski (w:) R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 4; str. 624). Przyjęte w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego rozwiązanie wzmacnia gwarancje pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przez ukierunkowanie czynności strony dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ obowiązany jest bowiem poinformować stronę o np. spełnieniu przesłanek, od których przepis prawa materialnego uzależnia nadanie uprawnienia, zwolnienia z obowiązku. Przepis ten umożliwia stronie przedłożenie dodatkowych dowodów w celu wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony (por. B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 16; 508-509). Odnotować też należy, że ratio legis dodanego do kodeksu postępowania administracyjnego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) przepisu art. 79a jest zmobilizowanie organów administracji do wnikliwego badania merytorycznej treści żądań strony na wszystkich etapach postępowania wszczynanego na żądanie strony i zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. Może to zapobiec wydaniu negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie oraz zaskarżeniu decyzji przez stronę i przedstawieniu tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r., Sejm VIII kadencji, druk sejmowy Nr 1183, dostępny na stronie internetowej Sejmu RP www.sejm.gov.pl). Powiązanie konstrukcji obowiązku przewidzianego w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego z obowiązkiem ustanowionym w art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się, po pierwsze, poprzez jednoczesną ich realizację w jednym zawiadomieniu kierowanym do strony, a po drugie - poprzez ustanowienie jednolitego terminu do zajęcia przez stronę stanowiska zarówno w kwestii zgromadzonego

materiału dowodowego, jak i informacji organu sformułowanej na podstawie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2018r., sygn. akt II SA/Po 975/17 i powołane tam piśmiennictwo, dostępny na stronie internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już przytoczone art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, co wyżej zostało już przedstawione.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. kwestie dogłębnie wyjaśnić.

Kolegium wskazuje również dalej, że do decyzji organu pierwszej instancji nie została dołączona charakterystyka przedsięwzięcia. Kolegium zauważa, że charakterystyka przedsięwzięcia – stosownie do treści przepisu art. 82 ust. 3 ww. ustawy – stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W świetle ww. przepisu jest zatem w niezbędnym elemencie każdej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazane i ocenione całościowo materiały dowodowe zebrane w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium zauważa dalej, że w podstawie prawnej zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał przepisy art. 107 kodeksu postępowania administracyjnego, nie precyzując która z jednostek redakcyjnych ww. artykułu znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Poprzez niepełne wskazanie podstawy prawnej organ pierwszej instancji naruszył zatem art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 kwietnia 1999r., sygn. akt: III SA 8192/98, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów zarówno prawa formalnego, jak i materialnego, wraz z powołaniem źródeł jego publikacji. Decyzja, w której nie podano podstawy prawnej,

jest wadliwa, nawet jeśli taka podstawa prawna w rzeczywistości istnieje.” (Lex Nr 46242). Ten sam Sąd w wyroku z dnia 10 października 2007r., sygn. akt: II GSK 177/07, wskazał, że: „(...) Podstawa prawna decyzji administracyjnej musi być powołana dokładnie, a więc ze wskazaniem mających zastosowanie w sprawie przepisów prawa materialnego i formalnego, wraz z podaniem źródeł jego publikacji. W sytuacji gdy dany artykuł dzieli się na kilka ustępów, podzielonych również na litery, brak wskazania który z ustępów tego przepisu znajduje w sprawie zastosowanie, narusza ten wymóg (...).” (Lex Nr 399157).

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji będzie zobowiązany uchybiecie to usunąć.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybiecia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. W pierwszej kolejności organ pierwszej instancji, w toku ponownego rozpatrywania sprawy, winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie oraz rozpatrzyć wnioski procesowe przez nich składane. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania inwestora – P. S. N. – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach – zawartego w piśmie z dnia 1 października 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Nr UA.0050.1.014.2024 Prezydenta Miasta Knurów z dnia 16 września 2024r. (UA.6220.1.11.2023 UA.KW.00567.2024) w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu produkcji paliwa alternatywnego RDF w Gliwicach przy ul. Jagodowej na działkach Nr 122, 123, 319 (obręb Kuźnica)”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr UA.0050.1.014.2024 (Nr pisma: UA.KW.00567.2024; Nr sprawy: UA.6220.1.11.2023) z dnia 16 września 2024r., Kolegium zauważa, że w znacznej części podzieliło argumenty zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w ww. odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania,

Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w ww. odwołaniach na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Jednocześnie wypełniając obowiązek informowania stron, zawarty w art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, iż stosownie do art. 40 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela – temu przedstawicielowi. Od dnia 11 kwietnia 2011r. art. 40 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego otrzymał brzmienie: „Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika” (zmiana dokonana na podstawie art. 1 pkt 9 lit. a) ustawy z dnia 3 grudnia 2010r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011r. Nr 6, poz. 18). W niniejszej sprawie inwestor działał przez dwóch pełnomocników, to jest P. M. B. i P. P. N. (pełnomocnictwa ww. znajdują się w aktach sprawy). Kolegium doręcza zatem niniejsze orzeczenie P. M. B. – tak jak zaskarżoną decyzję doręczał organ pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Koziara
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. P. M. B. – pełnomocnik inwestora – P. S. N. – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach
Adres dla doręczeń:
...
2. Skarb Państwa – Prezydent Miasta Gliwice
ul. Zwycięstwa 21; 44 – 100 Gliwice
3. Gmina Gliwice
ul. Zwycięstwa 21; 44 – 100 Gliwice
4. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko
5. Prezydent Miasta Knuruwa
ul. dr. Floriana Ogana 5; 44 – 190 Knurów
z aktami sprawy
6. aa

Do wiadomości:

1. P. S. N. – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „NOVA – INVESTMENT” S. N. z siedzibą w Gliwicach
...
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
Pl. Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
ul. Sienkiewicza 2; 44 – 100 Gliwice
4. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Gliwicach
ul. Banacha 4; 44 – 100 Gliwice
5. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonía 46; 40 – 037 Katowice
6. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonía 46; 40 – 037 Katowice
7. Starosta Powiatu Gliwickiego
ul. Zygmunta Starego 17; 44 – 100 Gliwice